

ת"פ 39620/05/21 - מדינת ישראל נגד מוניר כראבלי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 39620-05-21 מדינת ישראל נ' כראבלי

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	מוניר כראבלי

גזר דין

כתב האישום ורקע

1. ביום 17.5.22 הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות של **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז-1977, ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, הועסקה הגב' מ' (להלן: "**המתלוננת**") בעסקו של הנאשם כסוכנת מכירות ומפיצה של ממתקים. ביום 8.6.20 סמוך לשעה 19:17, בחניון תחנת דלק בכניסה לשוב משמר השרון, שהו הנאשם והמתלוננת ברכבו של הנאשם ושוחחו אודות מחלוקת כספית ביניהם, תוך שהנאשם שותה ויסקי. בשלב מסוים, ירדה המתלוננת מהרכב, אז ירד הנאשם בעקבותיה, ניגש לעברה, אחז בידה ובשערה, ודחף אותה בכוח חזרה אל הרכב. באותן הנסיבות, החלו הסובבים להתאסף במקום ולדרוש מהנאשם להניח למתלוננת. בהמשך לכך פנה הנאשם לסובבים ואמר: "**בואו נראה אתכם תתרחקו מפה**" אז נמלטה המתלוננת מהרכב לרכב. בהמשך לכך, פנה הנאשם לסובבים שתפסה בידה, סובב אותה ומשך את המתלוננת בחזרה לרכב. בהמשך לכך, פנה הנאשם לסובבים אשר בקשו לסייע למתלוננת ואמר: "**אל תתערבו זה לא עניין שלכם, אני ממשפחת ג'ואריש, כבר היום הרגנו שלושה אתה בטח לא רוצה להיות הבא בתור**". בהמשך למתואר לעיל, ולאחר הגעת שוטרים למקום אשר עיכבו את הנאשם לחקירה, צעק הנאשם לעבר המתלוננת בנוכחות השוטרים: "**אם תתלונני אני אשלח את הסרטונים לאחים שלך**".

3. ביום 17.5.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו שלעיל, הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו, וכן הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר משרות המבחן, אשר יתייחס גם לשאלת הרשעת הנאשם בדין. שרות המבחן לא המליץ לבטל הרשעת הנאשם ולמעשה טענה זו נזנחה בהמשך ההליך. עוד הוסכם, כי אם יוגש תסקיר חיובי, לגבי לקיחת אחריות והערכת

מסוכנות נמוכה, יבקשו הצדדים להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס. בכל מקרה אחר, יטענו הצדדים לעונש באופן פתוח.

תסקיר שרות המבחן

שרות המבחן לא המליץ, כאמור, על ביטול הרשעת הנאשם, נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו, והמליץ על הטלת ענישה מוחשית מציבת גבולות ברורים על הנאשם.

4. **בהתאם לתסקיר מיום 4.11.22**, הנאשם בן 48, תושב נצרת, נשוי ואב לארבעה ילדים, בעל עסק עצמאי למוצרי מזון. מדווח על משפחה גרעינית ומורחבת נורמטיבית. הנאשם סיים 9 שנות לימוד בלבד, ללא תעודת בגרות, לדבריו פרש מהמסגרת הלימודית עקב היותו בן יחד ממין זכר שחש אחראי לסייע לאביו בפרנסת המשפחה. הנאשם עבד מספר שנים בעסק של דודו, עזר לאביו כנהג מונית, ובשנת 1996 פתח עסק הפצת המזון.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות.

בהתייחסותו לעבירות נשואות כתב האישום, נמסר כי הנאשם לא קיבל אחריות על המעשים. לדבריו, בינו לבין המתלוננת התפתח ויכוח בענייני כספים, אך הוא מעולם לא פגע בה ולא היכה אותה. עוד טען כי הדברים יצאו מפרופורציה וכי המתלוננת פנתה אליו בבקשת סליחה והם יישרו את ההדורים ביניהם ואף נמצאים בקשר שוטף. הנאשם אמר כי ביקש לצאת מהרכב כדי לעשות צרכיו וככל הנראה הסובבים פרשו זאת בצורה שגויה ובאו לסייע למתלוננת. ביחס לשתיית אלכוהול מסר כי אכן הוא והמתלוננת שתו וויסקי יחדיו, וכי מדובר בהרגלי השתייה של המתלוננת ובניסיונו להשביע את רצונה.

הנאשם שלל צריכת חומרים ממכרים משני תודעה, ולדבריו ברגיל אינו שותה אלכוהול, פרט לאירועים מיוחדים.

שרות המבחן שוחח עם המתלוננת, אשר אישרה כי הייתה עובדת אצל הנאשם (לדבריה כיום אינה עובדת שם והקשר ביניהם מרוחק), ואף הייתה עמו ביום האירוע, בו התפתח ביניהם ויכוח. ואולם, נטען על ידי המתלוננת כי הנאשם לא פגע בה, לא היכה ולא איים עליה כמתואר בכתב האישום המתוקן. עוד ציינה כי ההדורים ביניהם יושרו וכי היא בקשה לסגור את התלונה נגדו.

שרות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, בעל מערכת תמיכה משפחתית, המגלה מחויבות רבה למשפחתו ולפרנסתה. מנגד, דווח על העדר קבלת אחריות על המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן, וכי רב הנסתר על הגלוי, ועל כן **לא ניתן לשלול את הסיכון להישנות עבירות אלימות נוספות בעתיד**. הנאשם שלל נזקקות טיפולית, טען כי איננו אדם אלים וכי האירועים הנדונים יצאו מכלל שליטה, וכי לתחושתו מערכת אכיפת החוק מחמירה אותו, שלא בצדק. הוא ביטא חששו כי הרשעה תפגע בפעילות העסק אותו הוא מנהל, שכן לדבריו נמצא בימים אלה בהליך התקשרות מול מוסדות ממשלתיים (לא הוצגו אישורים ומסמכים המעידים על כך למרות בקשת שרות המבחן).

לסיכום, ולאור כל האמור, לא הומלץ על ביטול הרשעת הנאשם בדין, וכן לא הובאה המלצה טיפולית, אלא

המלצה לענישה מוחשית מציבת גבולות.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 13.11.22 טענו הצדדים לעונש בעל-פה בפניי.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה נע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר לצד עונשים נלווים, ובקשה להטיל על הנאשם ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות וענישה נלווית לרבות פיצוי למתלוננת.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, המתאר תקיפת אותה אישה שהייתה עובדת של הנאשם, באחיזת ידה ושערוותיה של המתלוננת ודחיפתה. נוסף על כך, לאחר שעוברי אורח התערבו והמשטרה הגיעה למקום, איים הנאשם על המתלוננת אף בנוכחות השוטרים.

נטען כי על אף שמדובר באלימות ברף התחתון, הנאשם פגע בערכים המוגנים הבסיסיים שהם שמירת בטחונו, שלומו, שלוות נפשו ושלמות גופו של האדם, ועל כן יש לראות את מעשיו בחומרה.

נטען כי הנאשם הודה וחסך זמן ציבורי וכי הוא נעדר עבר פלילי, ואולם מנגד התסקיר שהתקבל מלמד כי הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו. שרות המבחן התרשם כי הנאשם שיתף פעולה באופן מדוד ולא יכול היה לשלול הישגות של עבירות דומות בעתיד, וכן לא בא בהמלצה טיפולית אלא המליץ על ענישה מוחשית.

לאור כל האמור נטען כי יש להטיל על הנאשם עונש במרכז המתחם המבוקש ועונשים נלווים, כמפורט לעיל.

6. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בהטלת עונש צופה פני עתיד על הנאשם, בתוספת קנס.

נטען כי הנאשם כבן 50, אב לארבעה ילדים וזו העבירה הראשונה שביצע בחייו.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו, עבר תקופה קשה עם אשתו ומשפחתו בצל האירוע, ולא יחזור על מעשיו. עוד נטען, כי יושרו ההדורים מול המתלוננת.

ב"כ הנאשם טען כי יש להסתפק בהסדר הראשוני שהיה בין הצדדים, שהינו ראוי, ולהטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד בלבד ולא ענישה בעבודות שרות, שעלולה לדרדר את הנאשם ולפגוע בפרנסת המשפחה. נטען כי רף האלימות במקרה זה הינו נמוך, מדובר במשיכה ודחיפה, ולא נגרמו למתלוננת פציעה או חבלות

חמורות.

7. דברי הנאשם

הנאשם מסר כי הוא מצטער על מה שקרה. הוא הוסיף כי זו פעם ראשונה, ובעת המקרה המתלוננת והוא היו שתויים. הנאשם חזר על דבריו שלא פגע במתלוננת ושעוד באותו הלילה היא התקשרה והצטערה, ואמר שהם ביחסים טובים. עוד מסר כי האזרחים שהיו במקום זרקו עליו חפצים והוא השליך את החפצים חזרה. הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בו ולהימנע מעונש, וציין כי הוא אב של ילדים קטנים, ומטפל באביו החולה.

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים הנפגעים

8. הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים מעבירות האלימות שביצע הנאשם הנם שלמות גופה, כבודה ובטחונה האישי של המתלוננת, והצורך בהגנה על הפרטים בחברה, במיוחד נשים, מפני מעשי אלימות.

נסיבות ביצוע העבירות

9. מדובר באירוע יחיד, שהתפתח באופן ספונטני, ככל הנראה על רקע צריכת אלכוהול, במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת, בעת שהשניים ישבו יחד ברכבו של הנאשם, בנסיבות של קשר הדדי טיבו לא הוברר, למעט המידע כי הנאשם היה מעסיקה של אותה אישה. מדובר באירוע שמשך את תשומת ליבם של עוברי אורח, שבאו לעזרתה של המתלוננת לאחר שראו אירוע אלים שבו גבר מכה אישה ומנסה להחזירה לרכב בניגוד לרצונה.

לעבירה לא קדם תכנון, ועל פניו נראה כי גם לא נגרם נזק למתלוננת, אם כי יתכן שהגעת המשטרה היא זו שמנעה תוצאות קשות יותר.

עמדת המתלוננת הובאה בתסקיר וגם בטיעונים לעונש. משרות המבחן נמסר כי המתלוננת טענה שהיא בינה לבין הנאשם ויכוח אך כי הוא לא פגע בה, לא היכה אותה ולא איים עליה כמתואר בכתב האישום המתוקן. עוד מסרה כי אחרי האירוע הפסיקה לעבוד אצלו והקשר ביניהם מרוחק. לצד זאת ציינה כי יושרו ההדורים ביניהם וכי בקשה לסגור את התלונה נגד הנאשם. הנאשם מסר גרסה מעט שונה, לפיה השניים מצויים בקשר רציף ותקין גם בהווה. שרות המבחן התרשם כי "רב הנסתר על הגלוי". לפיכך, מצאתי כי אין להוציא מכלל אפשרות שהמתלוננת מצויה במצב רגיש, ויש לראות את חזרתה מתלוננת בהסתייגות מסוימת. הנאשם השמיע בפני שרות המבחן אמירה לפיה המתלוננת התנצלה בפניו אחרי האירוע, ומדובר במידע מטריד, שעה שהיא הקורבן והוא התוקף.

בנסיבות הארוע, מדובר בפגיעה בינונית נמוכה בערכים המוגנים, אשר לא גרמה לנזק, אך עלולה להעיד על תוקפנות ושתלטנות של הנאשם כלפי אישה.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. בעבירות אלימות שנעברו בנסיבות דומות הוטלו בפסיקה עונשים במנעד רחב.

לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה ב"כ המאשימה לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ 33847-10-16 **מדינת ישראל נ' אלבז** (17.7.19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שהתפתח ויכוח בינו לבין המתלונן (שאחז בידו שרשרת) במסעדה, וכאשר יצא המתלונן חתך אותו הנאשם באמצעות חפץ חד שהיה בין אצבעותיו וגרם לו חתך מצווארו ועד חזהו. בנוסף, בניסיונו להימלט מהמקום, נפל המתלונן על גבו ונגרמו לו המטומות בחלק השמאלי של הגב. נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע מושא האישום הוא בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ועל הנאשם נגזרו **ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות וענישה נלווית**. ערעור שהוגש על ידי הנאשם במסגרת עפ"ג (מחוזי ת"א) 7873-09-19 **אלבז נ' מדינת ישראל** - נדחה.

מדובר באירוע אלימות חמור יותר יחסית למקרה שבפנינו.

ב. רע"פ 8822/16 **אברהם בן עזרי נ' מדינת ישראל** (17.11.16) - המבקש הורשע על בסיס הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שהמתלונן ביקש ממנו להזיז את רכבו מחנייה. המבקש הגיע למקום, ומשהבחין כי נרשם לו דו"ח חניה, הוא אחז בפניו של המתלונן והכה בהם באמצעות אגרופו. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן שבר ונפיחות בלסת התחתונה, והוא אושפז במשך 5 ימים בבית חולים. בית משפט השלום העמיד את מתחם הענישה על 7 עד 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל. על המבקש, נעדר הרשעות קודמות, הוטלו **שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר על תנאי; תשלום פיצוי למתלונן, בסך של 10,000 ₪, וכן צו מבחן למשך שנה**. ערעוריו בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון - נדחו.

גם כאן - אירוע חמור בעובדותיו יחסית לעובדות שבפנינו.

11. ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה לעניין מתחם העונש. בנוסף, ניתן לעיין גם בפסקי הדין:

א. רע"פ 4265/15 **רפאל דדון נ' מדינת ישראל** (22.06.2015): המבקש הורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. מאחר והתבקש לעזוב, איים על בעלים של פאב, אחז בצווארון חולצתו ודחף אותו. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין שלושה חודשי

מאסר, שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. בעקבות ממצאי סם בבדיקת שתן, לא התאים לביצוע עבודות שירות. על המבקש נגזרו **ארבעה חודשי מאסר בפועל, הפעלת חודש מאסר על תנאי במצטבר, וכן הוטלו מאסר על תנאי והתחייבות.** ערעוריו - נדחו.

ב. רע"פ 3993/16 **אברהם אביטן נ' מדינת ישראל** (30.05.2016): המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפה בצוותא לאחר ששתה אלכוהול. על המבקש הושטו **ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסרים על תנאי ופיצוי ע"ס 6,000 ₪.** בקשת רשות הערעור - נדחתה.

ג. עפ"ג (מחוזי ירושלים) 13985-03-19 **אחמד טאהא נ' מדינת ישראל** (31.10.19): המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים, תקיפה סתם, חבלה במזיד ברכב והיזק לרכוש במזיד. על פי כתב האישום, קילל המערער את המתלוננת לאחר שזו לא נתנה לו לעקוף בכביש, איים עליה כי יש אנשים שמחכים לה וזה יומה האחרון, דחף אותה, וכתוצאה מכך נפל הטלפון שלה ונשבר, כשהתכופפה להרימו שוב הפיל הנאשם את הטלפון, כשצילמה את הנאשם, פגע במראה של הרכב, שרט את רכבה ונמלט. **על המערער נגזרו ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, חמישה חודשי מאסר על תנאי, שישה חודשי פסילת רישיון על תנאי ופיצוי בסך 1,755 ₪ למתלוננת.** הערעור נדחה.

12. בהתאם למכלול המפורט לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם בן 50, נשוי ואב לארבעה ילדים, מתגורר בנצרת, בעל עסק עצמאי.

אין לנאשם הרשעות קודמות, וזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים.

הנאשם אמנם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, אך לא קיבל אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם חזר במספר הזדמנויות על עמדתו לפיה המתלוננת והוא היו שתויים וניהלו ויכוח ברכבו. לדבריו הוא לא היכה אותה, המתלוננת התנצלה בפניו על האירוע זה מכבר, ההדורים ביניהם יושרו. גישתו של הנאשם לעבירה הותירה רושם שלילי של שרות המבחן, ונמצא כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות עבירות אלימות נוספות מצד הנאשם בעתיד. המלצת התסקיר הייתה המלצה מחמירה, להטיל על הנאשם עונש מוחשי. הנאשם ביקש להתחשב בהיותו המפרנס העיקרי במשפחתו, וטען כי גם מאסר בעבודות שירות יפגע בפרנסת המשפחה.

אקח בחשבון את הסדר הטיעון, לפיו, אילו התסקיר היה חיובי, המאשימה הייתה מסכימה להסתפק במאסר על תנאי.

לטעמי, יש לתת משקל לתסקיר, אשר איננו חיובי, ואשר מבטא את היעדר האחריות על התנהגות אלימה. העונש הראוי הוא מאסר קצר, הניתן לריצוי בעבודות שרות, בגדרי מתחם הענישה. בהתחשב בכלל הנסיבות שהובאו לעיל, אקבע את עונשו של הנאשם באזור התחתון של המתחם, לצד חיובו בפיצוי למתלוננת.

14. לנוכח המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות.

הנאשם יבצע את עבודות השרות **במשטרת נצרת**.

הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק.

מועד תחילת עבודות השרות שהומלץ על ידי הממונה הינו **26.3.23**, ואולם מדובר בימי חודש הרמדאן, ולפיכך אני מורה לנאשם להתייצב לבקשתו לריצוי העבודות ביום **30.4.2023**.

לממונה על עבודות השירות ניתנת הסמכות לשנות את המועד לפי האילוצים.

הנאשם מוזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות והאחראי על מקום העבודה ומובהר לו כי מסגרת עבודות השרות היא מאסר בפועל ולפיכך, הפרה של תנאים אי הגעה לעבודה, הגעה בגילופין או שימוש בסמים וכיוצ"ב הפרעות משמעת, עלולה להביא על פי חוק להעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות פיזית מסוג פשע או עוון.

ג. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת התביעה מס' 7, פיצויים ע" 2000 ₪, וזאת תוך 90 יום מהיום. המאשימה תעביר פרטי המתלוננת להעברת התשלום תוך 7 ימים מהיום.

המזכירות תשלח גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ב' ניסן תשפ"ג, 24 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.